

որ դիմեալ գայ ի վերայ մեր. քանզի ոչ երբեք¹ Աստուած զմիաբանեալսն ի բարի կամս՝ եթող ի ձեռաց: 14 Իսկ եթէ ոք որոշեալ ճեղքեսցի յայս ուխտս միաբանութեան՝ եւ Որդի մարդոյ, որպէս եւ ինքն իսկ ասէ, ուրացեալ ընկեսցէ զայնպիսին յերեսաց իւրոց առաջի Զաւր եւ հրեշտակաց երկնից^ա:

15 Եւ այսպէս միաբանեալք ուխտիւք² եւ երդմամբ երեքեան աշխարհքն, Զայք, Վիրք, Աղուանք, զնացին ի դուռն:

16 Եւ որք ի ժամուն ի մեծամեծ աւագանւոյն Զայոց յուղի անկեալ ճանապարհորդեցան՝ այսոքիկ են. ի տոհմէն Սիւնեաց Վասակ Սիւնեաց տերն, որ եւ ի ժամուն մարգպանն էր Զայոց. եւ ի տոհմէն Արծրունեաց Ներշապուհ. ի տոհմէն Ռշտունեաց³ Արտակ. ի տոհմէն Խորխորունեաց⁴ Գադիշոյ. ի տոհմէն Մամիկոնէից Վարդան, Զայոց ասպարապետ եւ տերն Մամիկոնէից. ի տոհմէն Մոկաց Արտակ. ի տոհմէն Ապահունեաց Մանեճ. ի տոհմէն Ամատունեաց Վահան. ի տոհմէն Վահեւունեաց Գիւտ. ի տոհմէն Անձեւացեաց Շմաւոն⁵: 17 Եւ յաշխարհէն Վրաց՝ բդեշխն⁶ Աշուշայ եւ այլ տանուտեարք աշխարհին:

Ի2. Եւ հասեալք ամենեքեան սոքա ի դուռն՝ յանդիման եղեն նախ մեծամեծացն դրան արքունի եւ ապա թագաւորին Յազկերտի: 2 Զրաման տուեալ արքային Պարսից Յազկերտի առ վաղիւն, որպէս զի ամենայն⁷ աւագանին դրանն հանդերձ երեւելի մոգաւքն առաջի նորա լիցին ի խորակին: 3 Եւ ասացեալքն ի թագաւորէն կատարէին առ վաղիւն:

4 Ապա հրամայէր զուղեկեալսն⁸ ի Զայոց, ի Վրաց եւ յԱղուանից զառաջեալ անձի: 5 Եւ նախագոյն հարցեալ ց՝ Զայոց տանուտեարսն եւ ցտեպուհսն՝ ասէր, եթէ «Նախ եւ առաջին կամիմ լսել ի ձեռք, եթէ զինչ համարեալ եմ ես ձեզ, եւ կամ թէ դուք⁹ ո՛րպէս կարծեք զձեր անձինս լինել մի¹⁰»: 6 Եւ նոցա պատասխանի արարեալ միաբան ասացին, եթէ «Այդ հրամանիդ¹¹ տեսութիւն եւ զիտելութիւն՝ եւ առանց պատասխանի լսելոյ ի մենջ՝ յայտնի է ամենայն Արեաց եւ անարեաց»: 7 Եւ թագաւորն անդրէն երկրորդեալ ասաց, Ե-

1 ԲԳտ. միշտ՝ երբեք

ա Մատթ. Ժ 33. Դուկ. ԺԲ 9

2 Ձ. ուխտիւ

3 ՏՏ. ըռըշտունեաց

4 Ատ. խորխորունեաց

5 ՁԱտ. շմաւոն

6 Ձ. բեդեշխն

7 Ձ. ամենայն, լուսանցքում աւելացրած՝ գ

8 Ձ. զուղեկեալսն (թերուածներով)

9 ՏՏ. ձեզ, կամ թէ դուք

10 ԲԳտ. ուղղագրում են լինել իմ

11 Ձ. նախ՝ հրամանդ, յետոյ ուրիշ գրչով աւելացրած ի՝ հրամանիդ